Nr. 6. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 8 lutego 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 22 marca 1929 r.

w sprawie zamiany państwowych pól górniczych na pola górnicze, stanowiące własność prywatną.

Art. 1. Zezwala się na zamianę części państwowych pól górniczych, nadanych na węgiel kamienny, położonych w powiecie Katowickim, Województwie Śląskiem, a mianowicie część pola „Radowitz" o obszarze 92.99 ha, oraz części pola „Hugosfreude" o obszarze 9,90 ha, na części pól górniczych, nadanych na węgiel kamienny, położonych w tym samym powiecie, stanowiących własność Górnośląskiej Spółki dla Rolnictwa i Górnictwa, Spółki Akcyjnej w Mysłowicach, a mianowicie na części pola „Bielschowitz" o obszarze 87,95 ha, oraz na części pola „Treue Hedwig" o obszarze 14,94 ha.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 24 z dnia 30. I. 1930 r.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 24 stycznia 1930 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc luty 1930 roku wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,41 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 25 z dnia 31. I. 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

L. O—236.

OBWIESZCZENIE.

Janowi Neliszerowi, oglądaczowi mięsa z Janowa-Giszowca przyznano za stwierdzenie włośni (trychin) nagrodę w wysokości 30,— zł.

Katowice, dnia 30 stycznia 1930 r.

Prezes
(—) Dr. Seidler.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Katowice.
L. dz. Sm. 1089|29.

Katowice, dnia 4 lutego 1930 r.

OBWIESZCZENIE.

Zarządom gmin podaje się do wiadomości, iż w Zarządzie Centralnym Związku Pracowników Adm. Gm. — Warszawa, Żórawia 27 — opracowaną została wzorowa instrukcja dla opiekunów społecznych.

Instrukcję tę wydał wspomniany Zarząd drukiem w formie broszury.

Prezes:
(—) Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICE d. 27. I. 1930 r.
L. G.—222/29.

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 10 stycznia 1930 l. dz. P. II.—159 zawiadamia, że w zagrodzie Święcickiego w Katowicach przy ulicy Starowiejskiej 11 stwierdzono pomór świń.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 15 stycznia 1930 r. L. dz. G—83 zawiadamia, że w miejscowości Podlesie stwierdzono w jednej zagrodzie zarazę świń.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

MAGISTRAT m. MYSŁOWIC
L. dz. S. II. 380/30.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Mysłowic ogłasza niniejszem statut miejscowy z dnia 29-31 października 1929 r. dotyczący wypłaty komunalnego dodatku ekwiwalentowego w miejsce pomocy lekarskiej i ulg w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi dla pracowników i nauczycieli kontraktowych.

Statut ten jest wyłożony do publicznego wglądu w Ratuszu w Mysłowicach, pokój Nr. 24 w czasie od dnia 10 do dnia 17 lutego 1930 r.

Mysłowice, dnia 3 lutego 1930 r.

(—) Karczewski
Burmistrz.

OBWIESZCZENIE.

Bezrobotni górnicy utrzymujący swe prawa do kasy pensyjnej Spółki Brackiej, otrzymują bezpłatne przybory szkolne dla dzieci swych, o ile

a) utracili pracę na zakładach brackich po 1 kwietnia 1924 r.

b) byli ubezpieczeni poprzednio przynajmniej przez 3 lata w kasie pensyjnej Spółki Brackiej.

c) płacą uznaniówki dla utrzymania praw przy kasie pensyjnej Spółki Brackiej.

Dzieci hutników z hut brackich nie mają prawa do korzystania z Funduszu Wolnych Kuksów, dlatego też dzieci takich bezrobotnych nie mogą pobierać bezpłatnych przyborów szkolnych.

Kartki upoważniające dzieci do pobierania przyborów szkolnych będą wystawiali starsi braccy do obwodu których bezrobotni należeli podczas zatrudnienia na kopalni, a jeżeli obwód starszego brackiego w międzyczasie został zniesiony, wówczas taki bezrobotny powinien zwrócić się do innego starszego brackiego na tej kopalni względnie do tego starszego brackiego, któremu wsparciobiorcy rozwiązanego obwodu zostali przydzieleni.

Termin do wystawiania kartek upoważniających kończy się **ostatecznie z dniem 28 lutego r. b; kartki oddane później nie mają ważności.**

Dla uzyskania kartki bezrobotni powinni przedłożyć w każdym wypadku bez wyjątku książkę kwitową za uiszczone składki do kasy pensyjnej Spółki Brackiej, legitymację jako bezrobotny z właściwego urzędu pośrednictwa pracy i poświadczenie kopalni co do zwolnienia jego z pracy.

Tarnowskie Góry, dnia 15 stycznia 1930 r.

Administracja Spółki Brackiej:
w zast.
(—) Gallus.

L. dz. O II. O 22|2057.

Wyłudzanie wsparć.

1) Rozalja Malek, lat 36, córka Jana i Scholastyki, zamieszkała ostatnio w Koronowie, a obecnie w Bydgoszczy, wojew. Poznańskie,

2) Wawrzyn Derenda, ur. 3. VIII 1883 roku w Sukowach, pow. Strzelno, zamieszkały w gminie Dobsko, pow. Strzelno, wojew. Poznańskie,

3) Brunon Maksymiljan Buchczyk, ur. 27. IV. 1911 r. w Ostrzeszowie, syn Maksymiljana i Marji zamieszkały w Ostrzeszowie, gm. Borek 159, pow. Ostrzeszów, wojew. Poznańskie,

4) Wojtal Wiktor, urodz. 27 listopada 1910 r. w Solcu, syn Jana i Anastazji, przynależny do osady i gminy Solec, pow. Iłżeckiego, wojew. Kieleckie,

5) Stefan Winiarczyk, syn Stanisława i Agaty, ur. w Leopoldowie w 1900 r., przynależny do gminy Błaziny, pow. Iłżeckiego, woj. Kieleckie,

6) Jadwiga Zachalska, przynależna do Magistratu m. Zawiercia, tegoż pow., woj. Kieleckie,

7) Aniela Lesiak, córka Ignacego i Marji ur. w 1906 r., przynależna do Magistratu m. Ostrowca, wojew. Kieleckie,

8) Aleksandra Kijanka, córka Jana i Łucji urodz. w 1906 r., przynależna do Magistratu miasta Ostrowca, wojew. Kieleckie,

9) Klauzner Bosak, przynależny do Magistratu m. Zawiercia, tegoż powiatu, wojew. Kieleckie,

10) Stefańja Dankówna, córka Ludwika i Marji, urodz. w 1900 r., przynależna do Magistratu m. Ostrowca, wojew. Kieleckie,

11) Edward Kopiński, lat 24, syn Antoniego i Julji, przynależny do Magistratu m. Ostrowca, wojew. Kieleckie,

12) Jan Murczkiewicz, syn Jana i Eleonory ur. w 1910 r. stały mieszkaniec osady i gminy Połaniec, pow. Sandomierski, wojew. Kieleckie,

czują wstręt do pracy, włóczą się po kraju i wyłudzają od zwierzchności gmin ich chwilowego pobytu pod rozmaitemi pozorami zapomogi na rachunek gminy swej przynależności.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentualne udzielone zapomogi wyżej wymienionym, przez gminy przynależności oraz przez gminy zobowiązane do trwałej opieki zwracane nie będą.

Katowice, dnia 31 stycznia 1930 r.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Dalszy ciąg.

§ 14. O wyniku badania wykonanego przed ubojem i wydanych na podstawie tego wyniku zarządzeniach lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, winien powiadomić posiadacza zwierzęcia.

Przepis ten nie ma zastosowania w rzeźniach publicznych i wywozowych, w razie dopuszczenia zwierzęcia do uboju bez zastrzeżeń.

§ 15. Jeżeli posiadacz przed badaniem lub w czasie badania zwierzęcia chorego lub podejrzanego o chorobę oświadczy, że zwierzęcia nie podda ubojowi, należy zaniechać badania.

III. Badanie po uboju.

§ 16. Badanie mięsa winno być przeprowadzone z uwzględnieniem stanu normalnego mięsa i narządów, określonego w załączniku Nr. 3 do rozporządzenia niniejszego, możliwie bezzwłocznie po uboju i o ile możności przez ten sam organ urzędowego badania, który udzielił zezwolenia na ubój.

Przepis ten nie ma zastosowania w rzeźniach publicznych i wywozowych, w których urzędowe badanie wykonywa kilku lekarzy weterynaryjnych.

§ 17. Przed zbadaniem mięsa można oprawić (oporządzić) zwierzę w sposób przyjęty w przemyśle rzeźnickim, jednakże:

1) skóra zwierzęcia winna pozostać przy karku w naturalnem połączeniu ze sztuką;

2) głowę i dolne części nóg u bydła rogatego i koni można oddzielić;

3) mogą być wyjęte ze zwierzęcia narządy jamy piersiowej, brzusznej i miednicowej, u świń zaś, owiec i kóz także język w naturalnem połączeniu z narządami szyi i jamy piersiowej;

4) sztuki zwierząt należy przed badaniem przeciąć na dwie podłużne połowy, z pozostawieniem naturalnego połączenia ich przy karku.

Przy oprawianiu (oporządzaniu) bydła rogatego w wieku poniżej 2-ch lat oraz cieląt, owiec, kóz i osesków, władza wyznaczająca organa urzędowego badania może zezwolić na wyjątki od przepisów zawartych w pkt. 1—4 poprzedniego ustępu pod warunkiem, że to nie będzie miało ujemnego wpływu na przeprowadzenie badania i ocenę mięsa.

Świnie mogą być przed badaniem opalone lub oparzone.

§. 18. Jeżeli odbywa się ubój kilku zwierząt tego samego gatunku w jednem pomieszczeniu, to należy każdą sztukę i jej częci (narządy wewnętrzne, głowę i dolne części nóg) oznaczyć tym samym znakiem (numerem) lub rozwiesić na hakach, zaopatrzonych temi samemi znakami (numerami).

§ 19. Po szczegółowem zbadaniu stanu odżywienia zwierzęcia należy poddać szczegółowemu badaniu niżej wymienione narządy i części stosownie do przepisów zawartych w załączniku Nr. 4 do rozporządzenia niniejszego z zachowaniem niżej podanej kolejności:

1) krew,

2) głowę, po wykrajaniu języka tak daleko, aby była uwidoczniona cała błona śluzowa gęby i gardła,

3) płuca,

4) osierdzie i serce po przecięciu wzdłuż (jednem cięciem) obydwóch komór i przegrody sercowej,

5) wątrobę z połączoną z nią częścią przepony,

6) przewód pokarmowy, krezkę i sieć,

7) śledzionę,

8) nerki i pęcherz moczowy,

9) macicę, pochwę i srom,

10) wymię,

11) mięśnie z ich tkanką łączną i tłuszczową, opłucnę i otrzewnę,

12) kości i stawy.

W razie podejrzenia o zmiany chorobowe z mięsie, kościach lub stawach, należy naciąć i zbadać, w razie zaś potrzeby wyjąć i pokrajać na cienkie skrawki przynależne gruczoły chłonne (szyi, klatki piersiowej, lędźwiowe, biodrowe, krzyżowe, sromowe [wymienia], kolanowe, fałdy kolanowej, barkowe i pachowe).

§ 20. Badanie przy uwzględnieniu normalnego stanu poszczególnych narządów i części mięsa wykonywać należy zapomocą oględzin, wąchania, obmacania i nacinania, stwierdzając przytem rozmiar, barwę, zapach, kształt, spoistość i stan wewnętrznych organów.

W zasadzie nie należy wykonywać cięć w większej ilości, niż to jest przewidziane w załączniku Nr. 4 do rozporządzenia niniejszego. W razie jednak zauważenia zmian chorobowych, wymagających dokładniejszego zbadania, lekarz weterynaryjny lub oglądacz winien przeprowadzić dalsze badania i wykonywać w tym celu dalsze nacięcia, przepiłować lub przeciąć kości, bądź też zastosować próbę gotowania lub pieczenia.

§ 21. W razie podejrzenia o posocznicę lub ropnicę, jak również we wszystkich innych wypadkach, wzbudzających podejrzenie, że mięso zawiera zarazki zatruwające mięso (zatruwacze mięsa), zwłaszcza przy uboju z konieczności (art. 2 pkt. c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361), lekarz weterynaryjny winien spowodować przeprowadzenie bakterjologicznego badania mięsa na zasadach, ustalonych w załączniku Nr. 5 do rozporządzenia niniejszego i ocenę mięsa odroczyć do otrzymania wyniku tego badania.

Przeprowadzenia badania bakterjologicznego należy zaniechać, jeżeli posiadacz zgadza się na uznanie mięsa za niezdatne do spożycia i na jego nieszkodliwe usunięcie.

§ 22. W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej, podlegającej obowiązkowi zgłaszania, lub w razie podejrzenia o jedną z tych chorób, należy postępować stosownie do przepisów § 9 rozporządzenia niniejszego i zarządzić, aby części potrzebne do ustalenia istoty choroby były przechowane aż do urzędowego zbadania przez państwowego lekarza weterynaryjnego.

(dalszy ciąg nastąpi)

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 32 z dnia 17 maja 1929 r.

Komunikaty.

Z Banku Polskiego.

Bank Polski zawiadamia, że stopa dyskontowa Banku Polskiego od 31 stycznia 1930 r. wynosi 8%, natomiast stopa procentowa dla zastawów terminowych i otwartego kredytu 9%.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 25 z dnia 31. I. 1930 r.

OGŁOSZENIA.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.